

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Bc. Radovana Havelce a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupeného JUDr. Antonínem Janákem, advokátem se sídlem nám. TGM 142, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2007, č. j. OAM-1-147/VL-07-11-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 4. 2008, č. j. 60 Az 20/2007 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Antonína Janáka **se určuje** částkou 6115,40 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

Tento rozsudek žalobce (dále též stěžovatel) napadl včasnou kasační stížností, doplněnou podáními ze dne 18. a 25. 8. 2008. Namítl, že žalovaný i soud opřeli své závěry v podstatě pouze o dvě odpovědi z dotazníku vyplněného žalobcem dne 20. 2. 2007 při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Konkrétně šlo o otázky č. 33 (Čeho se obávám při návratu do vlasti?) a č. 38 (Měl jsem nějaké problémy se státními orgány Ukrajiny?). Na první pohled žalobce na tyto otázky odpověděl, že mu v zemi původu žádné nebezpečí nehrozí, ale z celkového kontextu a z chování žalobce je dovoditelné, že mu na Ukrajině hrozí velké nebezpečí ztráty života a před návratem má velké obavy. Žádost žalobce vyplňoval ve stresu, v cizím neosobním prostředí úřadu a nedokázal tak

zcela pregnantně formulovat svoje odpovědi do dotazníku. Na jeho situaci nelze nahlížet jen formálně a izolovaně, ale je nutno jeho žádost, obsah pohovoru i další okolnosti dát do všech souvislostí. Dodal, že v zemi původu se obává o zdraví a život. Jeho přítelkyně zahynula při nehodě, avšak za nejasných okolností. Žalobce je též pronásledován SBU. Dále nemá k Ukrajině žádnou vazbu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K důvodům kasační stížnosti nutno uvést, že již v rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, zdejší soud uvedl: „...z žádného ustanovení zákona tak nelze dovodit, že by správnímu orgánu za této situace vznikla povinnost, aby sám domýšlel právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k těmto důvodům činil příslušná skutková zjištění. Povinnost zjistit skutečný stav věci dle ustanovení § 32 zákona č. 71/1967 Sb. má pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl.“ Tato východiska pak Nejvyšší správní soud potvrdil i ve své další rozhodovací činnosti, lze poukázat např. na rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, či rozsudek ze dne 19. 8. 2005, č. j. 4 Azs 467/2004 - 89, publ. pod č. 1095/2007 Sb. NSS (všechny dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě nejen z izolovaných otázek a odpovědí žalobce v rámci žádosti o udělení mezinárodní ochrany a pohovoru, ale i z komplexního pohledu, tedy z posouzení žalobcem tvrzených skutečností ve všech souvislostech, vyplývá správnost postupu žalovaného při stanovení skutkového stavu, jakož i správnost jeho závěru (aprobovaného též krajským soudem), totiž že důvodem podání předmětné žádosti žalobce bylo jeho nevydařené podnikání a snaha o legalizaci pobytu v České republice a dále, že žalobce neuvedl žádné okolnosti, které by svědčily hrozícímu nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu v zemi původu.

Jeho odpovědi na otázku č. 33 žádosti o udělení mezinárodní ochrany a na otázku č. 38 protokolu o pohovoru tak zapadají do kontextu ostatních tvrzení žalobce, která učinil v průběhu správního řízení. V této souvislosti zdejší soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003 - 89 (www.nssoud.cz), v němž se zabýval způsobem získávání informací od žadatele o udělení azylu (mezinárodní ochrany).

Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto

okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v doplnění kasační stížnosti ze dne 18. 8. 2008, ve výši 2 x 2100 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d) advokátního tarifu], dvě paušální náhrady hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), náhradu cestovních výdajů ve výši 139 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu, § 157, § 158 zákona č. 262/2006 Sb., § 1, § 2 vyhlášky č. 357/2007 Sb.), náhradu za promeškaný čas ve výši 200 Kč (§ 14 advokátního tarifu), celkem 5139 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 976,40 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 6115,40 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2009

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu